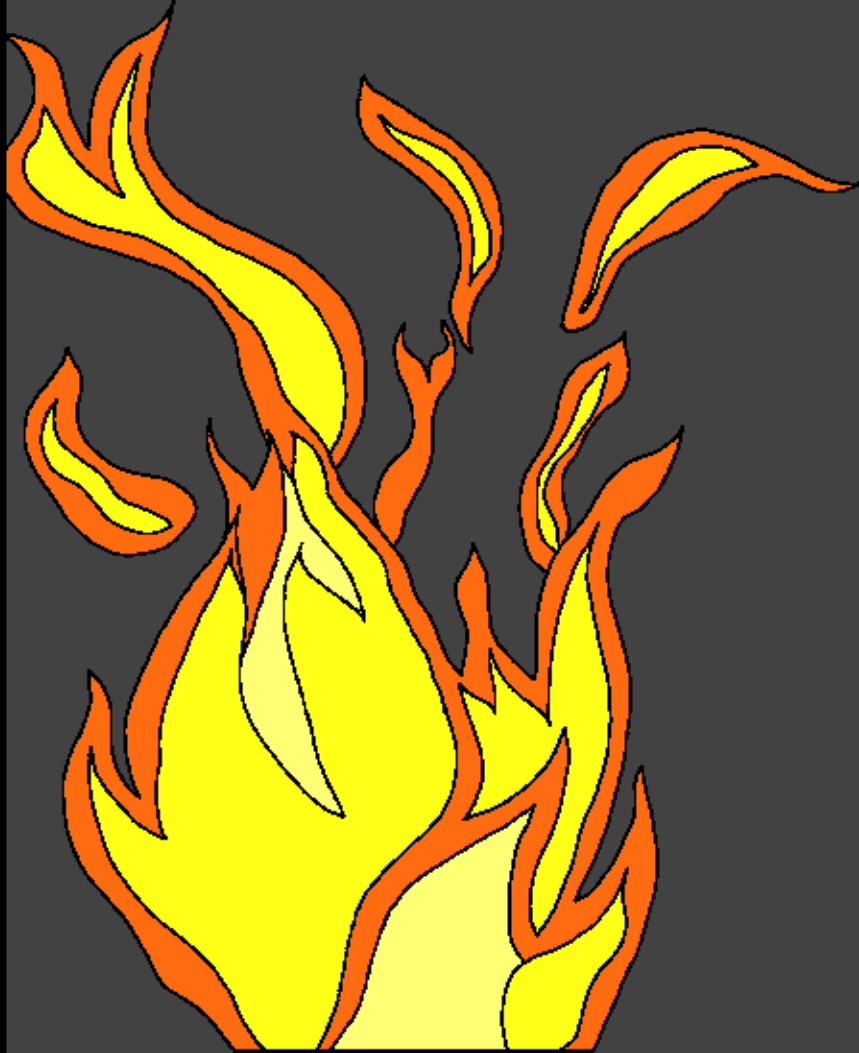

भुरग्याक पवित्र पुस्तक

सादर करपी

उज्याचो
मनीस

बरोवपी. :- Edward Hughes

समजावपी :- Lazarus
Alastair Paterson

बानून घेवपी :- E. Frischbutter

अनुवाद करपी :- सिप्रियानो गोन्सालवीस

सादर करपी :- Bible for Children
www.M1914.org

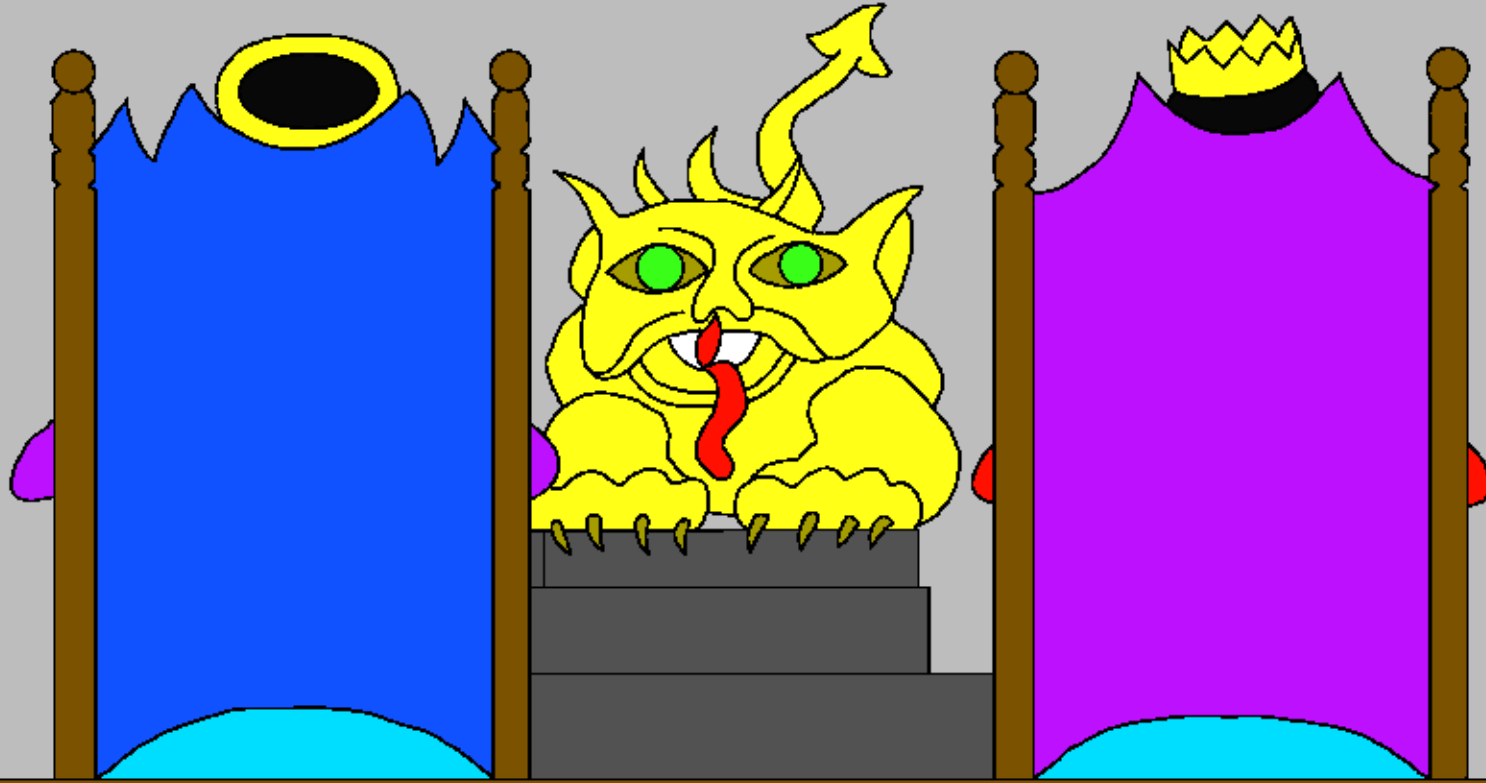
©2023 Bible for Children, Inc.

लायसन्स विकीना तो परान कापी करपाची आनी प्रिंट करपाचो आधिकार आसा.

देवाच्या भासेन बरोयलेली काणी तुमका उजवाड दितली.

इझ्नाएलाक सगळें वायट दिसतालें. राजा-राणी देवाचो दुस्वास करताले. कसली वायट देख! रोखडोच लोकांनीय देवाचो दुस्वास केलो आनी खोट्या देवांची पुजा केली. कोणे देवाचो मोग केलो काय? हय, थोडे विस्वासू उपासक आशिल्ले. एक दीस, देव तातूंतल्या एका मनशा कडेन उलयलो, ताचें नांव एलियास.

एलियान वायट राजा
आहाबाक सांगलें,
“इज्रायलाचो सर्वेस्पर
देव जियेता, ह्या
वर्सांनी दंव वा पावस
पडचो ना, म्हज्या
उतरा बगर.” हाचो
अर्थ दुकळ जालो!
देवान आपल्या
लोकांक इज्रायलाक
तांच्या वायटपणांत
फुडें वचूंक दिवंक ना.

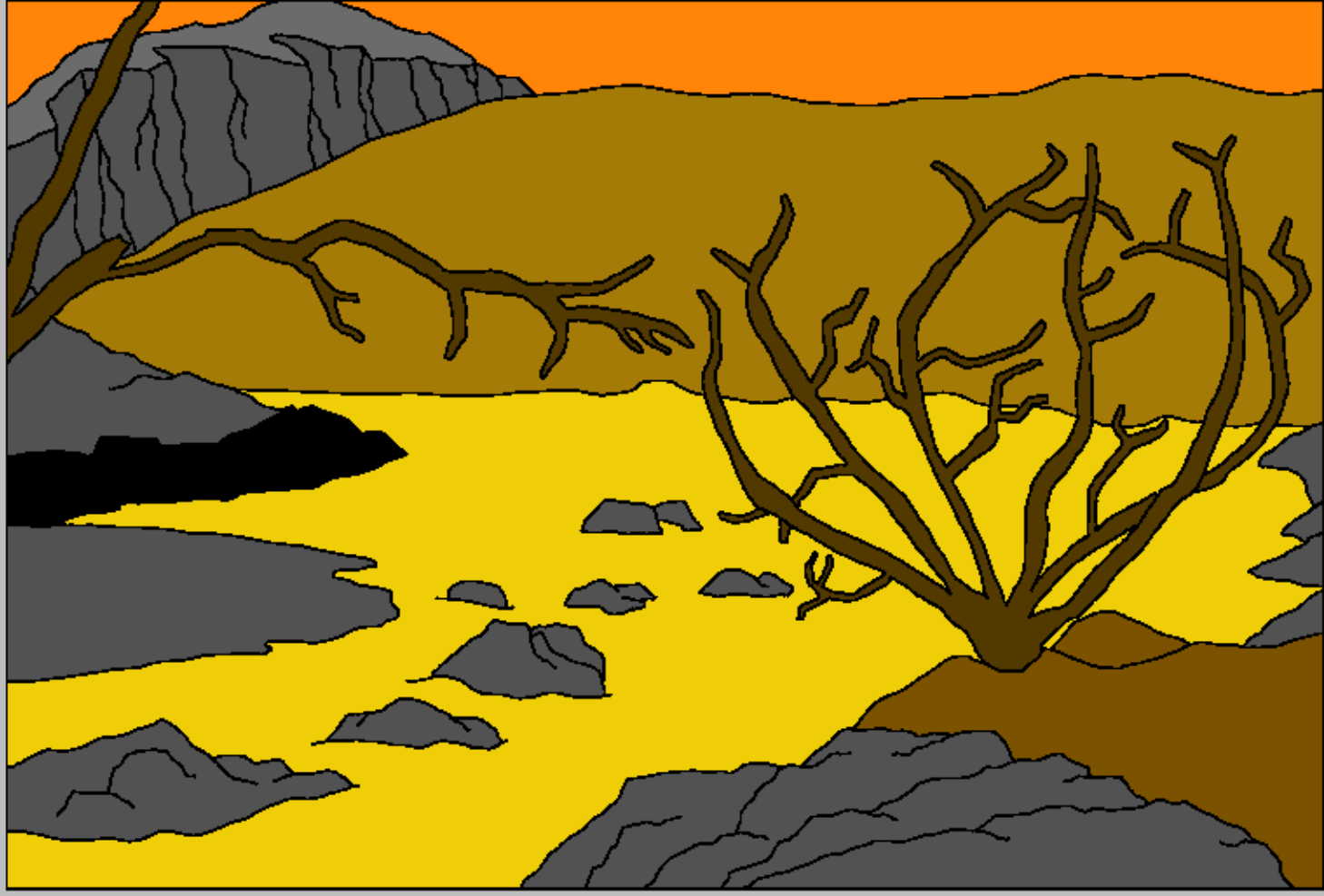

राजाक
शिटकावणी

दिल्या उपरांत
देवान एलियाक
देशांतल्या
शांत सुवातेर
धाडलो. थंय एका

व्हाळाच्या कुशीक एलिया वाट पळयत रावलो. देवान ताका
पोसपाक कावळे धाडले. सकाळीं आनी सांजवेळार भाकरी
आनी मांस हाडटाले. एलिया व्हाळांतल्यान पियेलो.

रोखडोच
व्हाळ
सुकलो,
कारण

देशांत पावस पडूंक नाशिल्लो. देवाचें उतर साकार जावंक
लागलें. पुराय देशांत उदक उणे आशिल्ले. पिकां वाडली ना.
लोक उपाशी आशिल्ले. घडये एलियाक आतां उदक गेलें
म्हणटकच ताका कितें जातलें असो प्रस्न पडलो आसतलो.

देवान एलियाक
म्हणलें, “उठ, जरेफाटाक
वचून थंय राव. पळय,
तुजें पोट भरपाक हांवें
एके विधवेक आदल्या
दिल्या.” देवाक आपल्या
सेवकाच्यो गरजो खबर
आशिल्ल्यो. पूण पुरवण

करपाची कसली विचित्र
पद्दत. नम्रपणान
एलियान देवाचें
आदल्या पाळ्ळी.

“कृपा करून म्हाका एक कपांत थोडें उदक हाड” एलियान त्या बायलेक सांगलें. “कृपा करून म्हाका एक भाकरीचो कुडको हाडून दिवचो.” “आमचे कडेन भाकरी ना” विधवेन जाप दिली. “फकत मुठीभर पिठ डब्यांत आनी थोडें तेल आयदनांत आसां.”

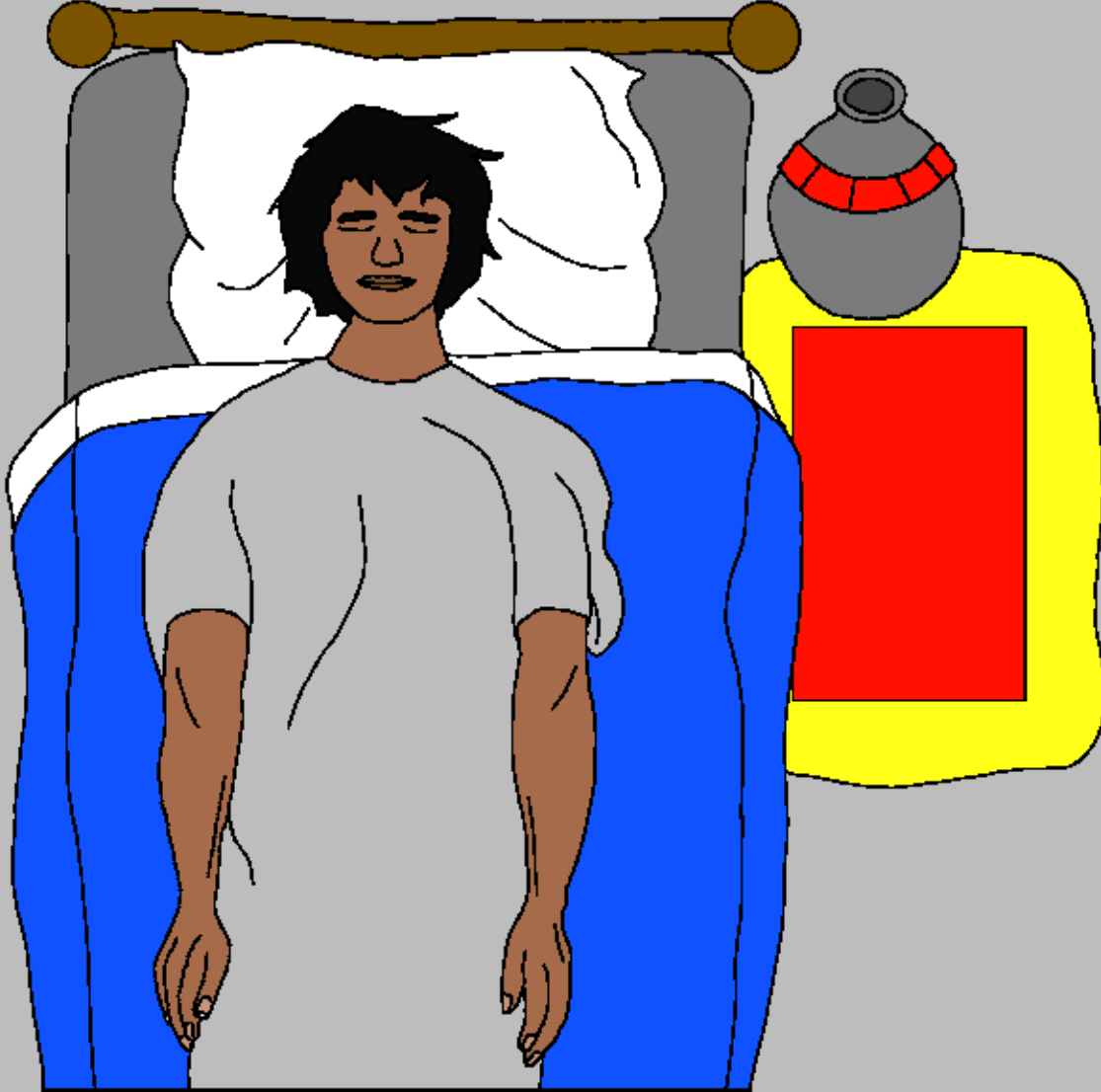
दुख्खाची गजाल म्हळ्यार हें सोंपतकच आपूण आनी तिचो पूत उपाशीं मरतले अशें त्या बायलेन संदेष्ट्याक सांगलें.

“भियेवं नाका. तातूंतल्यान म्हाका पयलीं ल्हानसो केक कर, आनी उपरांत तुज्या खातीर आनी तुज्या पुता खातीर थोडो कर” एलियान म्हणलें. “प्रभु धर्तरेचेर पावस घालता त्या दिसा मेरेन पिठ आनी तेल सोंपचें ना.” तें घडपा खातीर देवान चमत्कार करचो पडटलो. आनी ताणें केलो! ती बायल आनी तिचो पूत जायते दीस जेवले, तरी लेगीत पिठाचो डबो सोंपलो ना, तशेंच तेल आयदनांत सुकलें ना.

एलिया तांचे वांगडा रावतालो. एक दीस एक दुख्खाची गजाल घडली. विधवेच्या पुताक मरण आयलें. एलियान त्या भुरग्याची कूड वयल्या कुडींत व्हेली. ताणें सर्वेस्पराक उलो मारलो, “हे सर्वेस्पर म्हज्या देवा हांव मागणें करतां, ह्या भुरग्याचो जीव ताचे कडेन परत येवचो.” कसलें अशक्य प्रार्थना!

सर्वेस्परान एलियाचो आवाज आयकलो आनी भुरग्याचो जीव ताचे कडेन परत आयलो आनी तो जिवो जालो. एलियान

भुरग्याक घेवन ताच्या आवयक दिलो तेन्ना तिणें म्हणलें, “तुज्या तोंडांतलें सर्वेस्पराचें उतर सत्य आसा हें आतां म्हाका कळ्ळें.”

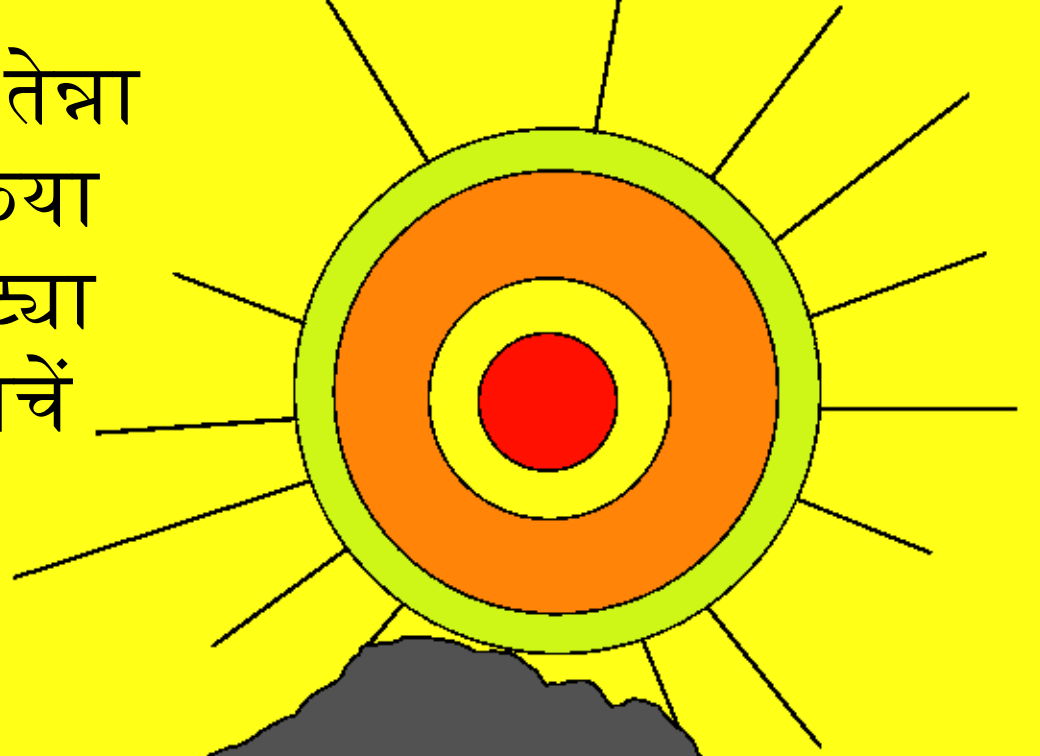
तीन वर्सां उपरांत देवान एलियाक परत राजा कडेन धाडलो,
“हांव धर्तरेचेर पावस घालतलों.”

आहाबा कडेन वचप? ताची बायल जेजेबेलान पयलींच
देवाच्या शंबर संदेष्ट्यांचो खून केल्लो. पूण एलियान वाद
घालो ना. तो राजा आहाबा कडेन गेलो.

जेन्ना दोग मनीस मेळ्ळे, तेन्ना
एलियान आहाबाक सगळ्या
इज्रायल आनी ८५० खोट्या
संदेष्ट्यांक एकठांय करपाचें
आव्हान दिलें. कार्मेल
पर्वत नांवाच्या जाग्यार
एलिया लोकां कडेन
उलयलो. “सर्वेस्पर देव
आसल्यार ताच्या
फाटल्यान वचचें.”

एलियान दोन बैल बळी म्हणून तयार केल्ले. पूण त्यो पेटवपाक उजो वापरचो नाशिल्लो. “तुमी तुमच्या देवांचें नांवान मागात आनी हांव सर्वेस्पराचें नांवान उलो मारतलों” अशें ताणें सांगलें. “आनी उज्यान जाप दिवपी देव, तो देव.” “बरें उलयलें” लोकांनी जाप दिली.

सकाळीं सावन सांजवेळा मेरेन खोट्या संदेष्ट्यांनी आपल्या
खोट्या देवांक उलो मारलो. उडी मारून नाचताले आनी
रगत येमेरेन सुरी कापले. पूण उजो आयलो ना.

मागीर एलियान लांकूड
आनी बळी उदकांत
भिजोवन मागणें केलें. “हे
सर्वेस्परा, म्हाका आयक,
ह्या लोकांक कळचें की तूं
सर्वेस्पर देव...” मागीर
सर्वेस्पराचो उजो पडलो.
ताका लागून बैल आनी
लांकूड जळळें. मागीर
उज्यान फातराची वेदी
जळोवन उडयली!

तें पळोवन लोक रडलें, “प्रभु, तो देव!” आनी
एलियान म्हणलें, “बालाच्या संदेष्ट्यांक
धरात. तातूंतलो एकूय पळून वचूंक दिवचो
न्हय!” राजा आहावान बऱ्याच आदीं करुंक
जाय आशिल्लें तें एलियान केलें. ताणें
खोट्या संदेष्ट्यांक मारले.

मागीर देवाच्या सेवकान
आहाबाक सांगलें की पावस
वाटेर आसा. रोखडेंच एक
ल्हानशे कूप दिसले. पावस पडटलो
काय? तीन वर्सां परस चड काळ
घातक दुकळ पडल्या उपरांत?

थोड्याच वेळान कूपा
आनी वाऱ्यान मळब
काळें जालें आनी व्हड
पावस पडलो. देवान
पावस धाडलो. एलिया
तांकां खरें सांगता हें
देवान लोकांक
दाखोवन दिलें. देवान
आपूणच खरो देव आसा
हें दाखोवन दिलें.

राजा आहाबान देवाक आनी
ताच्या सेवकाक एलियाक
मान दिलो अशें तुमकां दिसता?
ना! खरें म्हणल्यार जेजेबेलान
एलियाक मारपाचो यतन केलो,
पूण तो पयस गेलो. शेवटाक
आहाब झुजांत मेलो आनी
नोकरांनी राजवाड्यांतल्या
उंच वण्टींतल्यान जेजेबेलाक
धुकलली. सकयल आशिल्ल्या
फातरांचेर तिका धपको
दिवन मरण आयलें.

एलियाक कितें जालें? एक दीस
देवान उज्याच्या घोड्या वांगडा
उज्याचो रथ धाडलो; आनी देवाचो
उज्याचो मनीस एलिया व्हांवाच्या
वाऱ्यान सर्गार गेलो.

उज्याचो मनीस

देवाच्या उतरांतली, पोवित्र पुस्तोकांतली एक काणी,

आमका मेल्टा

१ राजा १७-१९, २ राजा २

“तुज्या उतराचो प्रवेश उजवाड दिता”

स्तोत्र 119:130

शेवट

हे पवित्र बायबल पुस्तक आमका आजपाचो सुंदर काणीयो सांगता देवाचे जाणे
आमका रचल्यात ताका आमका जाणा जावपाक जाय.

देव जाणा आनी जायते वायट करतात ताका आमी पातक म्हणटाट. पातकाक
मरण ही शिक्षा, पुण देव आमचो इतको मोग करता ताणे आपल्या एकल्या पुताक
धाडलो. जेजु खुरसार मेलो, जेजु परत जिवंत जालो आनी सर्गार चडलो. तु तर
देवाचेर विश्वास दवरता ता'तुजी पातका भगझितली. तो तुमचे सागात रावतालो
आनी तुमी ताच्या वागडा सदा काळ.

हे रातभर तुमी सनमानतात जाल्याक देवाक म्हणात मोगाळा जेजु हात सनमानता
तु देव आनी आत तु म्हज्या पातका पासान मेलो आनी तु आता जियंत तु म्हज्या
जिवितान यो आनी म्हजी पातका भोगस आनी म्हाका नवे जिवित दि
हावे सदाच माग दिवपाक तुजे भुरगे कशे.

पवित्र पुस्तक वाचात आनी दर दिसा देवा कडेन उलयात! जुांव 3:16

